

УДК: 747:725.1:7.025.4

*Сталінська Галина Дмитрівна,
викладач кафедри «Дизайн середовища»
Харківської державної академії дизайну і мистецтв
ORCID 0000-0001-9799-1063
mentor.gala@gmail.com*

ПРИНЦИП ХУДОЖНЬОЇ ІНТЕРПРЕТАЦІЇ В ДИЗАЙНІ ВІНТАЖНОГО ІНТЕР'ЄРУ

Мета роботи полягає у виявленні принципу, визначенні методів і технологічних прийомів художньої інтерпретації, що застосовуються при формуванні вінтажного предметно-просторового середовища. **Методологія** дослідження базується на комплексному застосуванні загальнотеоретичних (аналіз, порівняння, систематизація, узагальнення) та спеціальних методів мистецтвознавчого аналізу (історико-типологічне порівняння та метод образно-стилістичного аналізу). **Наукова новизна** статті полягає у визначенні низки технологічних прийомів, через які реалізується художня інтерпретація в дизайні вінтажних об'єктів. Особливу увагу приділено напрямку індустріального вінтажу, що посприяло виявленню підходів, за якими може здійснюватись створення вінтажних об'єктів. У контексті художньої інтерпретації розглянуто такі субстилістичні вінтажні напрямки, як стімпанк та дизельпанк, що сприяють формуванню особливої образно-художньої структури предметно-просторового середовища. **Висновки.** Застосування принципу художньої інтерпретації в дизайні вінтажного інтер'єру втілює одну з постмодерністських концепцій створення гри, яка реалізується через комбінування форм, матеріалів та фактур. Означені поєднання формують нове функціональне призначення та змістовність об'єктів.

Ключові слова: художня інтерпретація, авторське цитування, вінтаж, дизайн предметно-просторового середовища.

*Сталинская Галина Дмитриевна, преподаватель кафедры «Дизайн среды»
Харьковской государственной академии дизайна и искусств*

Принцип художественной интерпретации в дизайне винтажного интерьера

Цель работы заключается в выявлении принципа, определении методов и технологических приёмов художественной интерпретации, которые применяются при формировании винтажной предметно-пространственной среды. **Методология исследования** базируется на комплексном применении общетеоретических (анализ, сравнение, систематизация, обобщение) и специальных методов искусствоведческого анализа (историко-типологическое сравнение и метод образно-стилистического анализа). **Научная новизна** статьи заключается в определении ряда технологических приемов, через которые реализуется художественная интерпретация в дизайне винтажных объектов. Особое внимание уделено направлению индустриального винтажа, что способствовало выявлению подходов, по которым может осуществляться создания винтажных объектов. В контексте художественной интерпретации рассмотрены следующие субстилистические винтажные направления, как стімпанк и дизельпанк, способствующие формированию особой образно-художественной структуры предметно-пространственной среды. **Выводы.** Применение принципа художественной интерпретации в дизайне винтажного интерьера воплощает одну из постмодернистских концепций создания игры, которая реализуется через комбинирование форм, материалов и фактур. Указанные сочетания формируют новое функциональное назначение и смысловую содержательность объектов.

Ключевые слова: художественная интерпретация, авторское цитирование, винтаж, дизайн предметно-пространственной среды.

Stalinska Galina, Lecturer, Department «Design of Environment», Kharkiv State Academy of Design and Arts

The principle of artistic interpretation in the vintage interior design

The purpose of the article is to identify the principle, definition of methods and technological means of artistic interpretation that are used in the formation of a vintage object-spatial environment. **The methodology of the research** is based on the comprehensive application of general theoretical (analysis, comparison, systematization, and generalization) and special methods of art criticism (historical and typological comparison and the method of figurative and stylistic analysis). **The scientific novelty** of the article is to determine the number of technological methods through which the art interpretation in the design of vintage objects is realized. Particular attention is paid to the area of industrial vintage, which helped to identify the approaches that can be used to create vintage objects. In the context of the artistic interpretation, the following sub stylistic vintage lines such as steampunk and diesel tank are considered, which contribute to the formation of a special figurative and artistic structure of the subject-spatial environment. **Conclusion.** The application of the principle of artistic interpretation in the design of vintage interior embodies one of the postmodern concepts of the creation of a game, which is achieved through the combination of forms, materials, and textures. These combinations form a new functional purpose and semantic content of objects.

Key words: artistic interpretation, author citation, vintage, a design of the object-spatial environment.

Актуальність теми дослідження. У сучасній дизайн-практиці спостерігається тенденція до організації предметно-просторового середовища на основі включення різноманітних вінтажних елементів. Окрім впровадження аутентичних історичних предметів та копій таких об'єктів, наявні приклади художньої інтерпретації вінтажних моделей. Вагома кількість прикладів створення вінтажного предметно-просторового середовища, сформованого на основі принципу художньої інтерпретації історичних форм, та відсутність аналітичного матеріалу з даної галузі мистецтвознавства обумовлюють актуальність роботи.

Аналіз досліджень і публікацій. Дослідження світового досвіду організації вінтажного предметно-просторового середовища свідчить, що в аспекті роботи з вінтажними об'єктами важливу роль, окрім реставрації вінтажних моделей меблів, відіграє творча інтерпретація історичних мотивів та авторська робота з формою. Означена тенденція наразі широко представлена в концепціях ресайклінгу і апсайклінгу, що застосовуються при формуванні вінтажного інтер'єру.

Поняття інтерпретації широко розглядається у філософській, естетичній і мистецтвознавчій літературі (В. Холопов, Є. Гуренко [1], Г. Гільбурд, Н. Корихалова, А. Фарбштейн і ін.). Дослідники пов'язують його не тільки зі встановленням об'єктивного значення трактували предметів, а й з виявленням їхнього суб'єктивного, особистісного сенсу [6].

Серед українських дослідників питанням художньої інтерпретації творів мистецтв в теорії та практиці наукового аналізу займалась О. Ляшенко [5]. Автор розглянула загальновізанні типи інтерпретації, що застосовуються при роботі з художніми творами різних видів мистецтв. Слід зазначити, що у своїй статті О. Ляшенко більшу увагу приділяє музичному мистецтву. Це зумовило виокремлення таких типів інтерпретації, як виконавська, вербальна, наукова та звичайна. Науковець розглядає «художню інтерпретацію (творів різних видів мистецтв) як художньо-творчу діяльність, що включає сприймання твору (початкове ознайомлення) – осмислення (створення одного з варіантів продукту первинної творчої діяльності

митця) та відтворення його під час вербального або (й) виконавського спілкування з аудиторією» [5, 61]. У контексті інтерпретації вінтажних моделей у сучасному дизайні предметно-просторового середовища, вищезазначений процес відтворення втілюється через створення нового дизайн-об'єкту, який відображає авторське сприйняття певного образу, реалізує специфічне концептуальне рішення.

Автором зазначено, що в науковій літературі художній твір визначається як поєднання форми та змісту [5, 60]. В аспекті роботи з вінтажними об'єктами, які застосовуються в дизайні предметно-просторового середовища, *форма* є фізичною оболонкою самого предмету, а *зміст* відображає культурно-історичну спадщину або реалізує авторську концепцію в певній художній інтерпретації.

О. Котляревська при дослідженні питання інтерпретації в музичному мистецтві виявила два етапи даного процесу: *культуро-доцільна орієнтація* (виявлення композиційно-виражальних елементів твору, їхня категоризація) та *культуротворче створення концепційно-конструктивного цілого* [5, 61]. Означені етапи простежуються не лише в рамках інтерпретації музичного твору, а й при створенні вінтажних об'єктів, що застосовуються в дизайні предметно-просторового середовища.

Аналіз літературних джерел дає змогу стверджувати, що наразі відсутні аналітичні роботи з розгляду принципу художньої інтерпретації, який активно використовується у сучасній дизайн-практиці створення вінтажного інтер'єру.

Мета дослідження полягає у виявленні принципу, визначенні методів і технологічних прийомів художньої інтерпретації, що застосовуються при формуванні вінтажного предметно-просторового середовища.

Виклад основного матеріалу. Дослідження принципу художньої інтерпретації в дизайні вінтажного інтер'єру спирається на аналіз термінологічного апарату означеного питання. Термін «*інтерпретація*» походить від латинського слова «*interpretatio*» (тлумачення, розкриття змісту, трактування) і застосовується щодо осмислення і оцінки різних фактів, процесів і явищ дійсності. Дослідники визначають, що у широкому філософському контексті інтерпретація перебуває серед таких категорій, як сприйняття, відображення, пояснення і розуміння. У зв'язку з тим, що інтерпретація належить до області художньої творчості і мистецтва, вона займає серед вищезазначених категорій особливе місце [6].

У контексті культурології теоретики виділили наступні типи інтерпретації, критерієм яких є кінцевий результат процесу:

– *повсякденна (побутова, комунікативна) інтерпретація*, сутністю якої є осмислення людиною нових життєвих явищ і інтеграція їх смислів у наявну картину світу з одночасним розширенням і коригуванням цієї картини;

– *теоретична (наукова) інтерпретація*, результатом якої стає нова наукова або філософська, культурологічна концепція;

– *художня інтерпретація*, у процесі якої виникає новий твір або об'єкт мистецтва, дизайну [2].

У художній інтерпретації, на відміну від повсякденної і теоретичної, розуміння є умовою, а не результатом інтерпретації. Художник-інтерпретатор спочатку визначає своє розуміння «первинного» твору, а потім вже пропонує публіці тлумачення. В аспекті створення вінтажного об'єкту, об'єктом художньої інтерпретації є побутові предмети та меблі. Дизайнер після дослідження аналогів

вінтажних об'єктів створює на їхній основі нові форми, функціональні предмети чи креативні арт-об'єкти, які набувають нового звучання та значення.

У художній інтерпретації розуміння є суб'єктивним, психологічним явищем, а тлумачення (прочитання) – його об'єктивуванням, що має комунікативну мету. Для здійснення художньої інтерпретації необхідними є об'єкт, посередник-інтерпретатор (художник, дизайнер) та продукт виконавської діяльності. Означеним складовим елементам відповідають три фази процесу художньої інтерпретації: 1) сприйняття об'єкту; 2) осмислення об'єкту інтерпретатором (розуміння); 3) створення твору мистецтва «другого порядку» (тлумачення) [2].

Формування художньої інтерпретації відбувається за двома основними напрямками: 1) включення зовнішніх зв'язків художньої культури (перетворення нехудожньої форми в художній об'єкт); 2) виявлення внутрішніх зв'язків об'єкту, а саме різних форм «неявної» інтерпретації традиційної і авторської спадщини [2].

Дослідження вищезазначених аспектів дало можливість доктору культурології О. Колесник запропонувати наступне визначення: «художня інтерпретація – це процес і результат створення версії оригіналу, або ж власного художнього твору на основі творчого переосмислення нехудожніх явищ або ж «первинного» твору мистецтва, який підлягає різним варіантам трансформацій. Її об'єкт нічим не обмежений, а визначальними умовами є наявність творчого осмислення цього об'єкту і створення нового художнього артефакту» [2].

У художній інтерпретації присутнє особистісно-індивідуальне ставлення до твору мистецтва. Художня інтерпретація може трактуватись як розуміння мистецтва, що знайшло своє відображення в різноманітних актуально-творчих художніх формах. Дослідження теоретичних праць показало, що художня інтерпретація є різновидом практично-духовної діяльності людини, результатом якої стає трактування мистецького об'єкту в творчому процесі виконання. Художнє відображення реального предмету передбачає момент його інтерпретації, певної трансформації, заснованої на автоському баченні. Художня інтерпретація немислима без авторської творчості та митця-інтерпретатора, наділеного комплексом художніх здібностей і майстерністю, що має певний світогляд та керується комплексом художньо-виконавських методів [6].

Художня культура ХХ – початку ХХІ ст. характеризується великим значенням і безпрецедентним різноманіттям форм інтерпретації. Означена тенденція безпосередньо пов'язана з набуттям мистецтвом все більш широким світоглядно-інтегруючих функцій, що дало змогу розглядати художню інтерпретацію як складний загальнокультурний феномен.

Вищезазначений процес, безсумнівно, відобразився на дизайні предметно-просторового середовища. Художня інтерпретація в контексті формування інтер'єру втілилась у переосмисленні історичного досвіду організації середовища та розвитку авторських дизайн-концепцій. Дослідження світового досвіду організації предметно-просторового середовища свідчить, що одним зі шляхів втілення художньої інтерпретації став стилістичний напрямок «вінтаж».

Принцип художньої інтерпретації в дизайні вінтажного інтер'єру втілюється завдяки застосуванню методів та технологічних прийомів авторського цитування історичних старовинних моделей. Означений принцип реалізується як в одиничних

арт-об'єктах, так і шляхом комплексного переосмислення певного історичного періоду та стилістики.

При створенні вінтажних об'єктів, шляхом застосування принципу художньої інтерпретації, з'являються нові предмети, в яких наявне переосмислення художньо-естетичного, концептуально-змістовного та функціонально-утилітарного призначення об'єкту.

Дослідження світової практики створення вінтажних об'єктів через впровадження принципу художньої інтерпретації дозволило виявити, що в його основі лежать *методи комбінування*. У дизайні вінтажного предметно-просторового середовища означені методи реалізуються через *дефрагментацію первинної форми об'єкта та колажність*. Серед вищезазначених способів художньої інтерпретації вінтажних моделей, найбільшого поширення отримала колажність.

Відомо, що однією з головних тенденцій кінця ХХ – початку ХХІ ст. стало подолання стереотипності предметів та відмова від одноманітності інтер'єрів. Для подолання монотонності дизайнери середовища почали застосовувати колажні прийоми, які є не лише «склеюванням» неоднорідного матеріалу, а й потужним засобом художньої виразності, що досягається за рахунок цитат і метафор.

Метафоричний і формально-пластичний колаж є одним з численних творчих методів постмодернізму. При дослідженні питання створення колажу у теоретиків постмодернізму виникають суперечки стосовно неправомірності «трактування цього методу як нового варіанту еkleктизму, прямолінійного “цитування” історичних стилів, некритичного освоєння поп-культури і кітчю» [3].

Поняття «колаж» (від фр. collage – наклеювання) є створенням мистецького твору шляхом поєднання різних за фактурою, текстурою та кольором матеріалів. У мистецьких творах, виготовлених в техніці колаж, присутня змістовно-концептуальна складова. Проте, на відміну від картин-колажів, предмети-колажі не завжди мають таку основу. Дослідження світових прикладів створення вінтажних предметів в означеному напрямку дозволяє стверджувати, що в таких дизайн-об'єктах головною метою є гра з формою, гумор, сарказм, авторське цитування історичних об'єктів задля створення композиційних акцентів. В аспекті створення вінтажних меблів та предметного наповнення інтер'єрного середовища, колаж виступає як поєднання в одному об'єкті елементів з різних предметів.

Дефрагментація первинної форми застосовується в дизайні вінтажних меблів як практика використання окремих частин існуючих об'єктів. Даний метод художньої інтерпретації передбачає використання певних фрагментів вінтажного предмету в новій якості. В даному аспекті наявна зміна функціонального навантаження об'єкту.

Вищезазначені методи комбінування, що застосовуються для створення авторських реплік вінтажних форм, спрямовані на зміну концептуально-змістовної складової первинного об'єкту та трансформацію його функціонально-утилітарного призначення. Вони передбачають як проведення первинного аналізу форми об'єкту, здійснення певних реставраційних робіт (за необхідністю), так і розподіл на складові частини первинної форми предмету та їх поєднання у нових комбінаціях з іншими формами (залежно від концептуального рішення дизайнера).

Аналіз світового досвіду створення предметно-просторового середовища в стилістичному напрямку «вінтаж» дав змогу встановити, що художня інтерпретація вінтажних об'єктів реалізується через технологічні прийоми:

- створення відколів на поверхні меблевого об'єкта або деформація предмета;
- принципове фарбування відкритими, далекими від природного колористики порід дерева, кольорами;
- нанесення додаткових декоративних фактур;
- компіляція різнорідних елементів в єдину структуру.

Технологічні прийоми художньої інтерпретації вінтажних об'єктів активно застосовуються дизайнерами при трансформації первісного вигляду артефакту, де відбувається гра з формою, матеріалами, композицією і їх поєднанням. Проте найбільш яскраво художня інтерпретація проявляється у напрямку «індустріальний вінтаж», коли предметно-просторове середовище формується через переосмислення промислової спадщини або на основі постіндустріальних ретрофутуристичних напрямків.

Сам термін «індустріальний стиль» (від англ. «industrial» – промисловий) зародився наприкінці ХХ ст. в США з поєднання мінімалізму і конструктивізму з елементами гранжу [7].

Аналіз світових прикладів організації предметно-просторового середовища в стилістиці індустріального вінтажу дав змогу встановити, що до означеного напрямку можна віднести такі постмодерністські течії як: *лофт*, *стимпанк* та *дизельпанк*.

Однак слід підкреслити, що в контексті розгляду вищезазначеної мети роботи, лофт не належить до напрямків, у яких реалізується художня інтерпретація. Лофт виступає багаторівневою системою формування предметно-просторового середовища у колишніх промислових об'єктах та втілює концепцію реновації індустріального простору. У лофті основним змістом є рефункціоналізація простору, його ревіталізація. Вона може здійснюватися через збереження первинного устрою промислового інтер'єру, його реставрацію та консервацію, часткову реорганізацію внутрішнього простору або повну реструктуризацію предметно-просторового середовища. Утім, ці підходи не перетинаються із завданнями художньої інтерпретації.

На відміну від лофту, *стимпанк* та *дизельпанк* є субкультурними течіями зі створення іншої реальності, заснованої на художній інтерпретації можливого майбутнього. В стилістиці стимпанку та дизельпанку створюються як предметне наповнення інтер'єру, так і дизайн одягу, аксесуари, прикраси, комп'ютерні ігри тощо.

Дослідники визначають, що стимпанк та дизельпанк походять з літератури фантастичного жанру та є напрямками ретрофутуризму, що базується на сюжетах футуристичної літератури кінця ХІХ – початку ХХ ст. Означені субстилістичні вінтажні напрямки формують певну образно-художню структуру інтер'єру, що будується на поєднанні об'єктів промислового походження і різноманітних авторських інтерпретацій вінтажних об'єктів: меблів, побутових предметів, елементів штучного освітлення та декоративних формах.

І. Коновалов відзначає, що термін «ретрофутуризм» ввів у вжиток Ллойд Данн 1983 року. Означене поняття походить від англ. «retrofuturism», що дослівно означає «назад-майбутнє». «У даний час ретрофутуризм називають будь-який твір, в якому майбутнє представляється так, як би його представляли раніше, або яким би був людський світ, якби розвиток технології зупинилося в середині ХХ в. (або ХІХ, ХVІІІ, ХІІ ст. тощо). Залежно від обраного періоду визначається і характерний

напрямок ретрофутуризму: стимпанк для сер. XIX – на початку XX ст., дизельпанк – для 10-50 рр. XX ст.» [4].

Вищезазначені напрямки характеризуються тісним зв'язком з індустріальною тематикою, яка проявляється в різних концептуальних підходах та втілюється різноманітними дизайн-засобами.

Аналіз дизайнерської практики дав змогу виявити підходи при створенні предметного наповнення інтер'єру в напрямку індустріального вінтажу, а саме функціонально-утилітарний та художньо-образний.

Функціонально-утилітарний підхід в напрямку індустріального вінтажа втілюється у лофті (при музеєфікації, частковій реорганізації або цілковитій рефункціоналізації промислових об'єктів) та реалізує концепцію збереження аутентичності предметно-просторового середовища. Основними прийомами є реставрація предметного наповнення інтер'єрного середовища.

При застосуванні художньо-образного підходу втілюються стимпанк та дизельпанк.

Меблі стимпанку як головний елемент формування інтер'єру підбираються масивні, що максимально імітують форми вікторіанської епохи. Для м'яких меблів як оббивка використовується натуральна шкіра або важкі тканини. Важкі дерев'яні меблі містять багато металевих елементів, найчастіше мідних або латунних, покритих патиною. Також можуть використовуватись власне металеві меблі: книжкові шафи та стелажі з оббитими металом ящиками.

Формування предметно-просторового середовища на основі створення образу в напрямку «дизельпанк» передбачає використання металевих труб, вентилів, шестерень, які створюють індустріально-фантастичний образ інтер'єру. Металеві, оформлені трубами і різними деталями шафи, стають схожі на складні машини незрозумілого призначення. Поруч зі звичними предметами обстановки обов'язково знаходяться різноманітні агрегати або гвинти, шестерінки, елементи, що нагадують частини парових котлів, підводних човнів, повітряних куль або дирижаблів. Найчастіше в кімнатах немає полиць, замість них також використовуються труби як для зберігання книг (полиці), так і для зберігання кухонного приладдя.

Наукова новизна статті полягає у визначенні низки технологічних прийомів, через які реалізується художня інтерпретація в дизайні вінтажних об'єктів. Окрему увагу приділено напрямку індустріального вінтажу, що посприяло виявленню підходів, за якими може здійснюватись створення вінтажних об'єктів. У контексті художньої інтерпретації розглянуто такі субстилістичні вінтажні напрямки, як стимпанк та дизельпанк, що сприяють формуванню особливої образно-художньої структури предметно-просторового середовища.

Висновки. Дослідження світової практики дало змогу комплексно розглянути питання організації вінтажного предметно-просторового середовища, сформованого на основі принципу художньої інтерпретації історичних об'єктів.

Виявлено, що в аспекті формування вінтажного інтер'єру художня інтерпретація відкриває нові можливості роботи з об'єктами, сприяє розвитку авторських концепцій та підходів. У роботі визначено, що в основі формування вінтажного предметно-просторового середовища, сформованого через застосування принципу художньої інтерпретації лежать методи комбінування.

Ознайомлення з реалізованими проектними дизайн-пропозиціями дало змогу виявити основні технологічні прийоми, варіативність яких сприяє реалізації творчих задумів дизайнера.

Аналіз дизайнерської практики дав змогу відзначити, що художня інтерпретація найяскравіше реалізується у напрямку «індустріальний вінтаж», чому сприяє як промислова предметна основа (при створенні лофтів), так і футуристична література (при роботі в стилістиці стимпанку та дизельпанку).

У роботі визначені підходи формування предметного наповнення інтер'єру в напрямку індустріального вінтажу: функціонально-утилітарний та художньо-образний.

Застосування принципу художньої інтерпретації в дизайні вінтажного інтер'єру втілює одну з постмодерністських концепцій створення гри, яка реалізується через комбінування форм, матеріалів і фактур. Означені поєднання формують нове функціональне призначення і змістовність об'єктів.

Література

1. Гуренко Е. Г. Проблемы художественной интерпретации (философский анализ). Новосибирск: Наука, 1982. 256 с.
2. Колесник Е. С. О значении понятия «Художественная интерпретация». 2014. URL: <http://jurnal.org/articles/2014/kult4.html> (дата звернення 11.09.2018).
3. Коллаж в дизайне и архитектуре. 2018. URL: <https://design-mate.ru/read/an-experience/collage-in-design-and-architecture> (дата звернення 19.08.2018).
4. Коновалов И.М. Направления «стимпанк» и «дизельпанк» в дизайне. *Вісник Харківської державної академії дизайну і мистецтв. №7.* 2014. URL: <http://www.visnik.org/pdf/v2014-07-04-kanavalaw.pdf> (дата звернення 20.10.2018).
5. Ляшенко О. Д. Художня інтерпретація творів мистецтв в теорії і практиці наукового аналізу. *Неперервна професійна освіта: теорія і практика: науково-методичний журнал.* 2011. № 2. С. 58-63.
6. Понятие «Художественная интерпретация». 2012. URL: https://superinf.ru/view_helpstud.php?id=3030 (дата звернення 15.09.2018).
7. Стимпанк для эпатажа: концепция стиля. URL: <http://www.remontbp.com/stimbank-dlya-epatazha-kontsepsiya-stilya/> (дата звернення 10.09.2018).

References

1. Gurenko E. G. (1982). The problems of an artistic interpretation (philosophical analysis). (Trans. in Eng.). Novosibirsk: Nauka, 256 p. [in Russian].
2. Kolesnik E. S. (2014). On the meaning of the concept "An artistic interpretation" (Trans. in Eng.). Retrieved from: <http://jurnal.org/articles/2014/kult4.html> [in Russian].
3. Collage in design and architecture. (2018). (Trans. in Eng.). Retrieved from: <https://design-mate.ru/read/an-experience/collage-in-design-and-architecture> [in Russian].
4. Konovalov I.M. (2014). Directions of "steampunk" and "dieselpunk" in design. *Bulletin of the Kharkov State Academy of Design and Arts. No. 7.* (Trans. in Eng.). Retrieved from: <http://www.visnik.org/pdf/v2014-07-04-kanavalaw.pdf> [in Russian].
5. Lyashenko O. D. (2011). Artistic interpretation of works of art in the theory and practice of scientific analysis. *Continuous Professional Education: Theory and Practice: Scientific and Methodological Journal.* (Trans. in Eng.). № 2. 58-63 pp. [in Ukrainian].
6. The term "Artistic Interpretation". (2012). (Trans. in Eng.). Retrieved from: https://superinf.ru/view_helpstud.php?id=3030 [in Russian].
7. Steampunk for shocking: the concept of style. (Trans. in Eng.). Retrieved from: <http://www.remontbp.com/stimbank-dlya-epatazha-kontsepsiya-stilya/> [in Russian].